

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 103 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie ogólnych zasad prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2021 r. – NQ/Rada i in.**(Sprawa T-803/21)**

(2022/C 109/34)

*Język postępowania: portugalski***Strony***Strona skarżąca:* NQ (przedstawiciele: adwokaci R. Leandro Vasconcelos i M. Martins Pereira)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Służby Komisji ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej („Service for Foreign Policy Instruments”) z dnia 1 grudnia 2021 r. oraz decyzji o braku rekomendacji do przyszłych misji obserwacji wyborów z ramienia UE (MOE UE) przez okres pięciu lat;

tytułem żądania ewentualnego, jeżeli akt ten nie zostałby uznany za akt podlegający zaskarżeniu:

stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny z dnia 16 października 2021 r.;

tytułem dalszego żądania ewentualnego, jeżeli żaden z tych aktów nie zostanie uznany za akt podlegający zaskarżeniu:stwierdzenie nieważności decyzji zastępcy głównego obserwatora (*Deputy Chief Observer, DCO*) z dnia 22 października 2021 r.,

- obciążenie Komisji Europejskiej oraz, jeżeli będzie to zasadne, ESDZ i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą oraz kosztami własnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy – naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

Procedura oceny, która zakończyła się sprawozdaniem z oceny z dnia 16 października 2021 r., została przeprowadzona z naruszeniem prawa strony skarżącej do bycia wysłuchaną w przedmiocie projektu sprawozdania z oceny, to jest przed wydaniem ostatecznej decyzji. Prawo to wynika z prawa do dobrej administracji zapisanego w art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).

2. Zarzut drugi – naruszenie obowiązku uzasadnienia.

Zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem obowiązku uzasadnienia ciążącego na Służbie Komisji ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej, która decyzję tę przyjęła. Obowiązek ten jest przede wszystkim zapisany w art. 296 akapit drugi TFUE. Powołuje go również art. 41 ust. 2 lit. c) karty. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie wskazuje powodów, dla których zdecydowano o braku rekomendacji [do przyszłych misji obserwacji wyborów z ramienia UE] i zastosowaniu środka w postaci wykluczenia na okres pięciu lat.

3. Zarzut trzeci – naruszenie zasady pewności prawa.

Zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem zasady pewności prawa. Zasada pewności prawa jest ogólną zasadą prawa Unii. Zaskarżona decyzja nie wskazuje podstawy prawnej zastosowanego środka wykluczającego. Nie sposób zidentyfikować ją również poprzez odniesienie do innych elementów decyzji.

4. Zarzut czwarty – naruszenie zasady proporcjonalności

Zastosowany środek polegający na braku rekomendacji do przyszłych misji obserwacji wyborów z ramienia UE przez okres pięciu lat jest nieproporcjonalny do wagi zarzucanych naruszeń rozpatrywanego kodeksu deontologicznego.

5. Zarzut piąty – naruszenie prawa do życia prywatnego i rodzinnego

Zaskarżona decyzja narusza prawo do życia prywatnego i rodzinnego, zapisane w art. 7 karty i art. 8 europejskiej konwencji praw człowieka (zwanej dalej „EKPC”). Zobowiązania rodzinne strony skarżącej nie uniemożliwiły ukończenia zadań, które pozostały jej do wykonania.

6. Zarzut szósty – naruszenie wolności wypowiedzi

Zaskarżona decyzja narusza wolność wypowiedzi strony skarżącej. Wolność wypowiedzi jest zapisana w art. 11 karty oraz w art. 10 EKPC. Wolność ta, w wypadku urzędników i pracowników UE, obejmuje swobodę wyrażania ustnie lub na piśmie opinii odmiennych lub mniejszościowych w stosunku do opinii przedstawianych przez zatrudniającą ich instytucję.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2022 r. – Puma/EUIPO – Doosan Machine Tools (PUMA)

(Sprawa T-4/22)

(2022/C 109/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Doosan Machine Tools Co. Ltd (Seongsan-gu, Changwon-si, Korea Południowa)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego „PUMA” – zgłoszenie nr 11 376 209

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 października 2021 r. w sprawie R 1677/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Doosan Machine Tools Co., Ltd kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-